

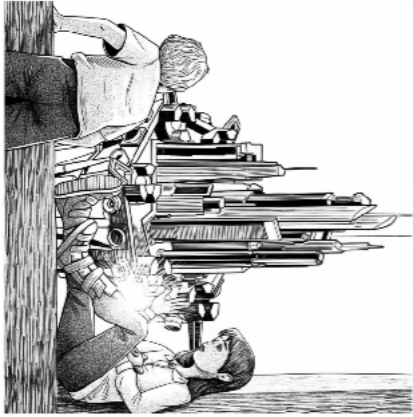

spacefantasy.ru

Infano de Pluvego

Iudlibro de Olga Makarova

- Reiri por preni lanternon kaj armilon. -> 12
- 5. Sur la trotuaro rimarkas spurojn - ne infanan, sed longajn, trenigintajn, vajnavajn, kaj la piedojn kondukas al malnova, forlasita domo kun nigriĝintaj fenestroj.
- Sekvi la spurojn en la domon. -> 10
- Decidi, ke tio estas danĝera, kaj reiri al via oficejo por analizi la trovaĵojn. -> 13
- 6. De post la angulo vi vidas, ke la ombro haltas meze de la strato. Al ĝi alproksimiĝas senhejmo. "He, knabo, kial vi vagas sola?" La viro kaŭriĝas por enrigardi sub la ombrelon. Aŭdiĝas superbrua, animlaciiga krio. La senhejmo falas sur la dorson, senviva. La ombro glate turniĝas kaj moviĝas pluen, sen atenti vin.

"Donacoj de Giacomontoj"
Sciencifika komiko en Esperanto.
Legu tie:
spacefantasy.ru/komikso.html

Plu da Esperantaj rakontoj:

Dankon!

- urbo dronas sub fluoj de senĉesa pluvego.
- FINO: Rifufuĝinta spurojn.
23. Inter la ruinoj trovas memortabulojn, kiuj elmontras preintajn dum la jaro 1953. Ĉiuj estas trastrekita, krom unu: Elia Thorno.
- Iri al la tombejo por trovi tombon por via nomo. -> 29
- Serĉi la spurojn. -> 27
24. Vi forte batas la spegulon. La vitro disfluas bruega krako, simila al tondro. Vi aŭdas senfinan krimon, kunfandigantan kun la hurlo de la vento. La pluvo ekstere fariĝas vera uragano, forlante ĉion sur sia vojo. Vi detruis la kaptilon de la fantomo, sed liberigis la ventegon. Nun la pluvo dumas eterne.
- FINO: Liberigita ventego
25. Vi fikse rigardas la spegulon. En la

- absorbas vin. Vi fariĝas parto de la eterna pluvego, nova kosmaro en kolekto.
- FINO: Absorbato
21. Vi barikadas la pordon kaj preparas por batalo. La nokto pasas en streĉa atendo. Kun la tago la pluvo ĉesas. Vi pensas, ke vi venkis. Sed, rigardante tra la fenestro, vi vidas lin - la malgrandan figuron sub ombro, senmove starantan rekte kontraŭ via oficejo. Li atendas. Li estas eterna. Kaj vi estas lia kaptito.

FINO: Eterna gardostarado

- 22. Vi kuras ĝis la preĝejo sur la monto. La knabo sekvas vin laŭ la piedsignoj, sed ne povas transpaŝi ĝian sojlon. Li restas ekstere, en la eterna pluvo, kaj vi - en la malliberejo de sankteco. Vi estas sekura, sed kondamnita eterne rigardi en liajn malplenajn okulojn tra la vaporiginta vitro, dum la

- Alproksimiĝi al la korpo. -> 7
- Kaŝi sekvi la ombrelon pluen. -> 11
7. Sur la korpo ne estas videblaj vundoj sed la absoluta teruro. En la distordita de absoluta teruro. En la poŝo de la palto vi trovas gazetpeceton kun notico: "Misteraj mortoj en la urbo. Ĉiuj viktimoj vidas la Pluvan Anĝelon antaŭ la morto."
- Iri al la redakto de la gazeto por informi. -> 14
- Daŭrigi la postkuron de la ombro, nun sciante ĝian naturon. -> 11
8. En la trinkejo "Ĉe Sata Rato" la drinkeisto, aŭdante vian demandon, paliĝas. "Tas tiu, amiko. Kartero ankaŭ fariĝis demandojn. Nun li malaperis. Tiu... Knabo' ne estas infano. Li estas kaptisto. Li nutras sin de timo. Kaj la ombro... Oni

13. Reveninte al la oficejo, vi komprenas, ke vi fariĝis celo. Sur la tablo estas disĵetitaj viaj paperoj kaj sur la muro per malhela likvaĵo estas skribita: "FORIRO". Vi tro multe ekscitis. Nun li scias pri vi.
- Fortikiĝi en la oficejo kaj prepariĝi por lia alveno. -> 21
- Rapide kolekti la spurojn kaj trovi rifuĝojn en la preĝejo sur la monto. -> 22
14. La redaktoro de la gazeto estas fraŭlino Elwood, maljuna virino, kiu studas urbajn legendojn. "La Knabo estas la fantomo de la malnova orfejo," ŝi diras. "Li dromis je la tago de la granda inundo de jaro

diras, ke tio estas ne ombrelo, sed lia ombro, lia kago kaj lia armilo."

- Demandi, kiel haltigi lin. -> 15
- Danki kaj foriri, decidante riski. -> 2

9. La sageto kondukas vin al biosista kioaka kovilo en malgraja strato. La simbolo "cirklo kun guto" estas ankau engratita sur gi. La ruetiginta seruro ne eltenas fortan baton. Malsupren, en la nudcan mallumon malsupras stuporo. Odoras je malekeco kaj lo dolcputra.

- Malsupreniri. -> 16
- Reiri al via oficejo. -> 13

10. La pordo de la domego grinças pro la vento. Ene estas regno de polvo kaj forgeso. Sur la tablo en la salono vi trovas la taglibron de Kartero. La lasta enskribo: "Li ne estas monstro. Li estas simptomo. La urbo estas malsana. La pluvego estas gia morbo, kaj la infano estas febro. Mi

trovis metodon. Oni devas vavi rompi spegulon en la kelo."

- Iri al la kelo. -> 17
- Traseri la supraĵn etaĝojn por trovi aliajn spurojn. -> 18

11. Vi sekvas la ombrelon tra postkorto kaj industria zono. Gi kondukas vin al malnova tombejo. La Pluvinfano haltas antaŭ malnova tombo. De sub la ombrelo aŭdiĝas kvietaj, ploranta voko: "Neniu venis... Neniu memoras..." La tero sur la tombo moviĝetas.

- Alproksimiĝi kaj provi paroli kun la Knabo. -> 26
- Uzi la momenton kaj ataki. -> 20

12. Reveninte al la aŭto, vi malkovras ke ĝiaj bendoj estas trapikitaj. Sur la antaŭa vitro estas spuro de malgranda, malseka manplato. Vi ne estas sola. El la krepusko de la strato rigardas vin paro de palaj, senfundaĵ okuloj. Vi provas eltiri

- Iri al la tombejo por trovi tombon kun tiu nomo. -> 29
- Provi trovi personaĵn posedaĵojn de Elias por plia kompreno. -> 27

19. Vi alproksimiĝas, ignorante la glaciigantan timon. "Elias... Mi bedaŭras, ke vi suferas." Vi diras, rigardante la ombrelon. Gi haltas. Vi elparolas la nomon denove: "Elias Thorno. Vi povas iri hejmen." La ombrelo kun krako fermiĝas. Antaŭ vi staras nur timita, travidebla knabo. Li rideblas al vi dankeme kaj malrapide malaperas. La pluvego silentiĝas, kaj tra la nuboj penetras la unua radio de suno. La urbo estas resaniĝita.

FINO: Repaciĝo

20. Vi ĵetas sin sur la ombrelon kun krio, sed via armilo tiras gin kvazaŭ fumon. Malvarmaj fingroj fermiĝas sur via manradiko. Kun surpriziga forto la Knabo turnas vin al si, kaj liaj senfundaĵ okuloj

subtera galerio trovas ĝin - la ombrelon, ŝvebantan super nigra, senmova flako. Jen la fonto de pluvo. Carter pravlis.

- Provi detrui la ombrelon. -> 20
- Explori la subtera galerio, provante trovi la nomon de la Knabo. -> 23

17. En la kelo de la domego vi trovas grandegan, fenditan spegulon, en kiu ne videblas via reflektio. Tie estas nur senfina pluvo kaj sola silueto sub ombrelo.

- Rompi la spegulon. -> 24
- Atente rigardi la reflektion, provante distingi detalojn. -> 25

18. En la subtegmento vi trovas malnovan gazeton kun foto: grupo da infanoj antaŭ la orfejo. Unu knabo, kun malĝojaj okuloj, firme tenas en la manoj grandan nigran ombrelon. Subskribo: "Elias Thorno, malaperis dum la inundo de jaro 1953."

reflektio vi vidas ne la knabon, sed vin mem, sed vin mem dironanta antaŭ multaj jaroj, kun malplenaĵ okuloj kaj ombrelo en la manoj. Vi komprenas, ke la enketo kaj via tuta vivo antaŭ ĝi estas nur sono, lasta ekbrilo de la konscio estiĝanta. Vi mem estas la Knabo. Vi etendas la manojn al la spegulo, por ĉirkaŭpreni vin mem, kaj la mondo solviĝas en la eterna flustro de la pluvo.

FINO: Rompita reflektio

26. Ĉu vi konas la nomon de la knabo?

- Jes. -> 19
- Ne. -> 28

27. Vi elspezis tro multe da tempo serĉante. La Knabo trovis vin unue. -> 28

28. Rigardas vin paro de palaj, sentindaĵ okuloj. La infana buŝo disvastiĝas en monstra, akradenta

rideto. Oni devas vavi rompi spegulon en la kelo."

- Iri al la kelo. -> 17
- Traseri la supraĵn etaĝojn por trovi aliajn spurojn. -> 18

11. Vi sekvas la ombrelon tra postkorto kaj industria zono. Gi kondukas vin al malnova tombejo. La Pluvinfano haltas antaŭ malnova tombo. De sub la ombrelo aŭdiĝas kvietaj, ploranta voko: "Neniu venis... Neniu memoras..." La tero sur la tombo moviĝetas.

- Alproksimiĝi kaj provi paroli kun la Knabo. -> 26
- Uzi la momenton kaj ataki. -> 20

12. Reveninte al la aŭto, vi malkovras ke ĝiaj bendoj estas trapikitaj. Sur la antaŭa vitro estas spuro de malgranda, malseka manplato. Vi ne estas sola. El la krepusko de la strato rigardas vin paro de palaj, senfundaĵ okuloj. Vi provas eltiri

Spacefantasy.ru

3. Vi enkuras la strateton, sed ĝi estas malplena. Nur flako kaj la susuro de la pluvo. Sur la malseka asfalto, apud muro, kuŝas malgranda, putranta ludilo - soldateto. Vi ĝin levas. Gi estas la talismano de Kartero. Li neniam disiĝis de ĝi.

- Ekzameni la muron, apud kiu vi trovas la ludilon. -> 4
- Reiri al la strato kaj serĉi aliajn spurojn. -> 5

4. Sur la brika muro, preskaŭ forlaviĝa de la pluvo, estas engratitaĵ sageto kaj stranga simbolo: cirklo kun guto ene. Apude estas makulo simila al sekiginta rezino. Subite vi sentas turniĝas - la strato estas malplena, sed la sento, ke in observas vin, ne forpasas.

- Iri laŭ la direkto de la sageto. -> 9

8. Vi postsekvas la figuron, konservante distancon. La ombrelo moviĝas sen haste, kvazaŭ gvidata de mallarĝa, senelireja strato. Plenan de rubujoj.

- Akceli kaj provi enrigardi la ombrelon. -> 3
- Kaŝi sin post angulo kaj daŭrigi observadon. -> 6

2. Vi postsekvas la figuron, konservante distancon. La ombrelo moviĝas sen haste, kvazaŭ gvidata de mallarĝa, senelireja strato. Plenan de rubujoj.

- Akceli kaj provi enrigardi la ombrelon. -> 3
- Kaŝi sin post angulo kaj daŭrigi observadon. -> 6

1. Vi postsekvas la figuron, konservante distancon. La ombrelo moviĝas sen haste, kvazaŭ gvidata de mallarĝa, senelireja strato. Plenan de rubujoj.